Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
YVES BOT
esitatud 16. juulil 2015[1]

Kohtuasi C-371/14

APEX GmbH Internationale Spedition
versus
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa))

Eelotsusetaotlus — Kaubanduspoliitika — Dumpinguvastased tollimaksud — Rakendusmäärus (EL) nr 260/2013 — Hiina päritolu imporditud tooted — Vietnamist lähetatud samade toodete import — Kõrvalehoidmine — Dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuv laiendamine, mis on otsustatud pärast nende tollimaksude aegumist — Kehtivus

1. Kas lõplikku dumpinguvastast tollimaksu kolmandast riigist pärineva impordi pealt võib kõrvalehoidmise korral pärast selle tollimaksu aegumist vastu võetud määrusega tagasiulatuvalt laiendada muust kolmandast riigist pärit impordile?

2. Selline on põhimõtteline küsimus, mis esitatakse käesolevas eelotsusetaotluses, mis puudutab nõukogu 18. märtsi 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 260/2013 (millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 1458/2007 Hiina Rahvavabariigist pärit gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist lähetatud gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist pärinevana või mitte)[2] kehtivust kõrvalehoidmise uurimise järgselt nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed,[3] artikli 13 tähenduses.

3. Taotlus esitati APEX GmbH Internationale ja Spedition[4] Hauptzollamt Hamburg-Stadti (Hamburgi linna kesktollibüroo)[5] vahelises kohtuvaidluses, mille ese on dumpinguvastased tollimaksud, mida nõutakse APEX-ilt tagasiulatuvalt 2012. aastal tehtud impordi pealt.

4. Käesolevas ettepanekus selgitan põhjusi, miks ma teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata, et Finanzgericht Hamburgi (Saksamaa) esitatud esimese küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi elementi, mis võiks mõjutada vaidlusaluse määruse kehtivust.

1 — Algkeel: prantsuse.
2 — ELT L 82, lk 10, edaspidi „vaidlusalune määrus”.
3 — ELT L 343, lk 51, ja parandus ELT 2010, L 7, lk 22, edaspidi „algmäärus”.
4 — Edaspidi „APEX”.
5 — Edaspidi „Hauptzollamt”.

I. **Õiguslik raamistik**

A. *Algmäärus*

5. Algmääruse põhjenduse 19 kohaselt:

„On vaja ette näha ajutise tollimaksu tagasiulatuv sissenõudmine, kui seda peetakse kohaseks, ning määratleda asjaolud, mis võivad kaasa tuua tollimaksu tagasiulatuva kohaldamise, et kohaldatavaid lõplikke meetmeid mitte ohtu seada. […]”

6. Selle määruse artikkel 10 „Tagasiulatuvus” sätestab lõikes 1:

„Ajutisi meetmeid võetakse ja dumpinguvastaseid tollimakse kohaldatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast artikli 7 lõike 1 alusel või, olenevalt olukorrast, artikli 9 lõike 4 alusel tehtud otsuse jõustumist, kui käesolevas määruses sätestatud eranditest ei tulene teisiti.”

7. Nimetatud määruse artikli 11 lõige 2 sätestab:

„Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või ühenduse tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

[…]”

8. Algmääruse artikkel 13 „Kõrvalehoidmine” näeb ette:

„1. Käesoleva määruse alusel kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse võib laiendada kolmandatest riikidest pärineva samasuguse toote või sellega võrreldes väheseid muudatusi sisaldava toote impordile või vähesel määral muudetud samasuguse toote impordile riigist, kus meetmeid kohaldatakse, või selle toote osade impordile, kui esineb kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine. Kui toimub kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine, võib dumpinguvastaseid tollimakse, mis ei ületa artikli 9 lõike 5 kohaselt kehtestatud tasakaalustavat jääktollimaksu, laiendada neid meetmeid kohaldava riigi äriühingutest pärinevale impordile, mille toodete suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimaksumäärasid. Kõrvalehoidmiseks loetakse kolmandate riikide ja ühenduse või riigi, kus meetmeid kohaldatakse, üksikute äriühingute ja ühenduse vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid kahju kohta või selle kohta, et tollimaksu parandav mõju on samasuguse toote hindade ja/või koguste tõttu ohustatud ning et dumping esineb seoses samasuguste või sarnaste toodete puhul varem kindlaksmääratud normaalväärtustega, vajadusel artikli 2 sätete kohaselt.

[…]

3. Uurimised algatatakse käesoleva artikli kohaselt komisjoni algatusel või liikmesriigi või huvitatud isikute taotlusel, kui on olemas piisavalt tõendeid lõikes 1 sätestatud asjaolude kohta. Uurimised algatatakse pärast nõuandekomiteega konsulteerimist komisjoni määrusega, millega võib anda tolliasutustele ka korralduse nõuda impordi registreerimist artikli 14 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatisi. Uurimisi toimetab komisjon, keda võivad abistada tolliasutused, ning see viiakse lõpule üheksa kuu jooksul. Kui lõplikult tuvastatud faktid õigustavad meetmete kohaldamisala laiendamist, teeb seda nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal pärast konsulteerimist nõuandekomiteega. Nõukogu võtab

ettepaneku vastu, kui ta ei otsusta ettepanekut lihthäälteenamusega tagasi lükata ühe kuu jooksul pärast selle esitamist komisjoni [osa]poolt. Laiendamine jõustub kuupäevast, mil artikli 14 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatisi. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimiste algatamist ja läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

[…]"

9. Algmääruse artikli 14 lõike 5 kohaselt

„Komisjon võib pärast nõuandekomiteega konsulteerimist anda tolliasutustele korralduse võtta kohaseid meetmeid impordi registreerimiseks, et selle impordi suhtes saaks edaspidi alates registreerimise kuupäevast meetmeid kohaldada. Impordi registreerimisnõude võib kehtestada pärast ühenduse tootmisharu vastavat taotlust, mis sisaldab piisavat tõendusmaterjali, õigustamaks sellist sammu. Registreerimine algatatakse määrusega, milles näidatakse selle meetme eesmärk ning vajaduse korral ka võimaliku tulevase kohustuse prognoositav summa. Impordi registreerimise nõue kehtestatakse kõige rohkem üheksaks kuuks."

B. *Dumpinguvastased määrused gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate kohta*

10. Nõukogu 25. novembri 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 3433/91[6] kehtestati lõplik dumpinguvastane tollimaks nimelt Hiinast pärinevate gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes.

11. Võimaliku meetmest kõrvalehoidmise uurimise järgselt laiendati nõukogu 25. jaanuari 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 192/1999[7] lõplikku dumpinguvastast tollimaksu samasuguste Taiwanist saadetavate või sealt pärinevate tulemasinate impordile ja Hiinast pärinevate või Taiwanist saadetavate või sealt pärinevate gaasitoitega korduvtäidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordile.

12. Nõukogu 12. septembri 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1824/2001[8] ja seejärel nõukogu 10. detsembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1458/2007[9] säilitati määrusega nr 3433/91 kehtestatud ja määrusega nr 192/1999 laiendatud lõplik dumpinguvastane tollimaks.

13. Kuna pärast teatava dumpinguvastaste meetmete eelseisva aegumise teate[10] avaldamist 1. mail 2012 läbivaatamise taotlust ei esitatud, aegusid need meetmed 13. detsembril 2012.

6 — Määrus Jaapanist, Hiina Rahvavabariigist, Korea Vabariigist ja Taist pärinevate gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise ja ajutise dumpinguvastase tollimaksu lõpliku sissenõudmise kohta (ELT L 326, lk 1; ELT eriväljaanne 11/17, lk 292).

7 — Määrus, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes määrusega nr 3433/91 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate või Taiwanist saadetavate või sealt pärinevate gaasitoitega ühekordseks kasutamiseks mõeldud korduvtäidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordile ja Taiwanist saadetavate või sealt pärinevate ühekordselt täidetavate tulemasinate impordile ning lõpetatakse Hongkongist ja Aomenist saadetavate ühekordselt täidetavate tulemasinate impordi suhtes kohaldatav menetlus (EÜT L 22, lk 1; ELT eriväljaanne 11/30, lk 170).

8 — Määrus, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärinevate ja Taiwanist saadetud või sealt pärinevate gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes ning teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate ja Taiwanist saadetud või sealt pärinevate korduvtäidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 11/38, lk 143), mida on muudetud nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta määrusega (EÜ) n 155/2003 (EÜT L 25, lk 27; ELT eriväljaanne 11/46, lk 36).

9 — Määrus, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist või Taiwanist pärit või Taiwanist saadetavate gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes ning teatavate Hiina Rahvavabariigist või Taiwanist pärit või Taiwanist saadetavate korduvtäidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes (ELT L 326, lk 1).

10 — ELT 2012, C 127, lk 3.

14. Enne seda aegumist oli komisjon talle 17. aprillil 2012 ühe Euroopa Liidu tootja esitatud taotluse alusel algatanud oma määrusega (EL) nr 548/2012 [11] uurimise Vietnamist saadetud gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi puhul võimaliku dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise suhtes.

15. Selle määruse artikli 2 esimese lõigu kohaselt olid liikmesriikide tolliasutused kohustatud võtma asjakohaseid meetmeid nimetatud määruse artiklis 1 määratletud toote registreerimiseks selle importimisel vastavalt algmääruse artikli 13 lõikele 3 ja artikli 14 lõikele 5.

16. Komisjoni 12. detsembri 2012. aasta määrusega (EL) nr 1192/2012 [12] lõpetati see registreerimiskohustus alates dumpinguvastaste meetmete aegumisest.

17. Vaidlusalune määrus, mis võeti vastu pärast määrusega nr 548/2012 algatatud uurimist, näeb ette määrusega nr 1458/2007 kehtestatud lõplike dumpinguvastaste meetmete laiendamise. Vaidlusaluse määruse artikkel 1 sätestab:

„1. Määruse […] nr 1458/2007 artikli 1 lõikes 2 Hiina Rahvavabariigist pärit gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu laiendatakse Vietnamist lähetatud, CN-koodi ex 9613 10 00 alla kuuluvate gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Vietnamist pärinevana või mitte.

2. Käesoleva artikli lõikega 1 laiendatud tollimaks nõutakse sisse määruse […] nr 548/2012 artikli 2 ning [algmääruse] artikli 13 lõike 3 ja artikli 14 lõike 5 kohaselt registreeritud, Vietnamist alates 27. juunist 2012 kuni 13. detsembrini 2012 lähetatud impordilt, olenemata sellest, kas see on deklareeritud Vietnamist pärit impordina või mitte.

[…]"

II. **Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused**

18. Rahvusvaheliste vedudega tegelev äriühing APEX lubas ajavahemikul 2012. aasta augustist kuni detsembrini liidus vabasse ringlusse 4 024 080 Vietnamist lähetatud gaasitoitega ühekordselt täidetavat tulekiviga taskutulemasinat.

19. Hauptzollamt väljastas 26. märtsil 2013 maksuteate, millega kohustati APEX-it vaidlusaluse määruse alusel maksma tagantjärele dumpinguvastaseid tollimakse summas 261 565,20 eurot.

20. APEX esitas 15. aprillil 2013 selle maksuteate peale vaide. Kuna see vaie jäeti 5. juunil 2013 rahuldamata, esitas APEX 5. juulil 2013 Finanzgericht Hamburgile kaebuse.

21. See kohus kahtleb määrusega nr 1458/2007 kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu laiendamise võimalikkuses, kuna määrus ei olnud vaidlusaluse määruse vastuvõtmise ajal jõus ja dumpinguvastane meede oli järelikult aegunud.

11 — 25. juuni 2012. aasta määrus, millega algatatakse uurimine seoses võimaliku kõrvalehoidmisega teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes määrusega nr 1458/2007 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest teatavate Vietnamist lähetatud gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi kaudu, olenemata sellest, kas tooted on deklareeritud Vietnamist pärinevana või mitte, ning kehtestatakse kõnealuse impordi suhtes registreerimisnõue (ELT L 165, lk 37).

12 — Määrus, millega lõpetatakse määrusega nr 548/2012 kehtestatud Vietnamist lähetatud gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi registreerimine olenemata sellest, kas need on deklareeritud Vietnamist pärinevatena või mitte (ELT L 340, lk 37).

22. Esiteks soovib kohus teada, kas algmääruse artikli 13 lõikest 1, mis näeb ette võimaluse laiendada dumpinguvastaseid tollimakse, „kui esineb *kehtivatest* meetmetest kõrvalehoidmine”[13], ei või järeldada, et dumpinguvastast meedet võib laiendada vaid siis, kui see on kehtiv. Ta märgib, et põhjendused dumpinguvastaste meetmete ülesehituse ja eesmärgi kohta võivad samuti rääkida selle tõlgenduse kasuks. Nii ei kujutaks dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine endast mitte varasema kõrvalehoidmise karistamist, vaid kaitsemeedet dumpingust tuleneva ebaausa konkurentsi vastu, mille eesmärk on takistada dumpinguhinnaga importi või muuta see majanduslikult ebaotstarbekaks. Seda eesmärki ei saaks aga saavutada, kui dumpinguvastased meetmed kehtestataks neid meetmeid ette nägeva määruse vastuvõtmise kuupäevast varasemaks perioodiks.

23. Teisalt märgib Finanzgericht Hamburg, et kuna tagasiulatuv mõju on lubatud, võiks väljendit „kui esineb kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine” mõista ka nii, et see ei puuduta mitte laiendamismääruse vastuvõtmise kuupäeva, vaid selle laiendamise rakendamise perioodi. Seda analüüsi kinnitab tema arvates tõhususe eesmärk, mida kõrvalehoidmise vastaste meetmetega taotletakse, sest määrav on tema arvates ainult tuvastus, et laiendamise sisulised tingimused on täidetud, olenemata seda meedet ettekirjutava määruse vastuvõtmise kuupäevast. Laiendamismäärus on seega tema arvates vaid esialgseid dumpinguvastaseid meetmeid täiendav, mis võiks tähendada, et algmääruse artikkel 13 ei sisalda nende meetmete vastuvõtmise lõpptähtaega.

24. Olles nende kahe teesi suhtes kahevahel, otsustas Finanzgericht Hamburg menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [vaidlusalune määrus] on kehtetu, kuna selle vastuvõtmise ajal määrusega (EÜ) nr 1458/2007 kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, mille kohaldamisala kavatseti laiendada, ei kehtinud?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas [vaidlusalune määrus] on kehtetu, kuna ei ole võimalik tuvastada [algmääruse] artikli 13 lõike 1 tähenduses kõrvalehoidmist määrusega nr 1458/2007 […] kehtestatud meetmest?”

III. **Minu analüüs**

25. Piirdun oma analüüsis esimese küsimusega, mis ise tekitab juriidilist probleemi, mida ei ole varem käsitletud ja mida on vaja põhjalikult analüüsida, samas kui vastuse elemendid teisele küsimusele võib leida Euroopa Kohtu praktikast ja eelkõige kohtuotsusest Simon, Evers & Co.[14]

26. Esimesest küsimusest ettekujutuse saamiseks tuleb meenutada, et kuigi algmääruse artikli 10 lõikes 1 on sätestatud põhimõte, mille kohaselt võib dumpinguvastaseid meetmeid kohaldada üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast ajutist või lõplikku tollimaksu kehtestava otsuse jõustumise kuupäeva, tehakse selle määruse mitme sättega[15] siiski sellest tagasiulatuva jõu puudumise põhimõttest sõnaselge erand, nähes konkreetselt ette, et dumpinguvastaseid meetmeid võib kohaldada toodete suhtes, mis on lastud vabasse ringlusse enne selle otsuse jõustumise kuupäeva, tingimusel et need on registreeritud nimetatud määruse artikli 14 lõike 5 kohaselt. Nii rakendataksegi algmääruse artikli 13 lõike 3 alusel impordi registreerimise mehhanismi, mis on ette nähtud selleks, et võimaldada tagasiulatuvalt sisse nõuda dumpinguvastast tollimaksu, juhul kui on algatatud uurimine kõrvalehoidmise esinemise suhtes.

13 — Kohtujuristi kursiiv.

14 — C-21/13, EU:C:2014:2154.

15 — Need on artikli 10 lõiked 2, 4 ja 5, artikli 11 lõige 4, artikli 12 lõige 5 ja artikli 13 lõige 3.

27. Kuna algmäärusega tunnustatakse dumpinguvastase tollimaksu laiendamise meetmete võimalikku tagasiulatuvust sellest tollimaksust kõrvalehoidmise korral, ei ole küsimus seega mitte see, kas laiendatud dumpinguvastast tollimaksu võib sisse nõuda tagasiulatuvalt, vaid kas laiendamise otsuse võib vastu võtta siis, kui tollimaks ei ole enam jõus, üksnes selleks, et võimaldada tagasiulatuvalt sisse nõuda tollimaksu, mida on laiendatud ajavahemikuks impordi registreerimise kohustuslikuks muutmise kuupäevast kuni algse tollimaksu aegumise kuupäevani.

28. Teen ettepaneku vastata sellele küsimusele jaatavalt.

29. Ma ei leia algmäärusest ühtegi sätet, mis keelaks seda teha.

30. Ma ei usu nimelt, et selle määruse artikli 13 lõiget 1, mille kohaselt „dumpinguvastaseid tollimakse võib laiendada […] kui esineb *kehtivatest* meetmetest kõrvalehoidmine”[16], tuleks tõlgendada nii, et see keelab vastu võtta laiendamismäärust, kui algsed meetmed ei ole enam „kehtivad”. Mitte miski selles sättes, mille ese on määrata kindlaks dumpinguvastaste tollimaksude laiendamise otsuste kohaldamise sisuline tingimus, milleks on kõrvalehoidmise esinemine, ei võimalda kinnitada, et liidu seadusandja oleks soovinud võtta selgelt seisukohta selle suhtes, mis kuupäeval võib laiendamisotsuse vastu võtta. Peale selle, isegi kui oletada, et laiendatud dumpinguvastaste meetmete ajalist rakenduskorda võiks lugeda määravaks, tähendab algmääruse artikli 13 lõige 1 minu arvates ainult, et lõpliku dumpinguvastase tollimaksu laiendamise meetmete kohaldamise periood ei või olla pikem kui selle tollimaksu kehtivusaeg. Märgin sellega seoses, et ühelt poolt on algmääruse artikliga 13 kehtestatud ainus tähtajanõue, et uurimine dumpinguvastastest meetmetest võimaliku kõrvalehoidmise suhtes tuleb lõpetada üheksa kuu jooksul alates uurimise algatamisest,[17] ja teiselt poolt tuleb otsus meetmeid laiendada vastu võtta „[k]ui *lõplikult* tuvastatud faktid”[18] seda laiendamist õigustavad. Kui faktid tuvastatakse lõplikult alles pärast tollimaksu aegumist, peaksid liidu institutsioonid seega saama vastu võtta laiendamismääruse, üksnes tingimusel et üheksakuulisest tähtajast on kinni peetud.

31. Algmääruse artikli 13 puhtalt tekstipõhine analüüs ei võimalda seega välistada võimalust, et algset dumpinguvastast meedet otsustatakse laiendada pärast selle meetme aegumist üksnes tagasiulatuvalt.

32. Algmääruse eesmärgid ja üldine ülesehitus ei räägi kaugeltki selle analüüsi vastu, vaid minu arvates pigem kinnitavad seda ja annavad kinnitust selle kohta, et ainus selles määruses kehtestatud nõue on, et dumpinguvastase tollimaksu laiendamise meetmed ei kestaks edasi pärast selle tollimaksu aegumist.

33. Nagu nähtub algmääruse ülesehitusest üldiselt ja selle määruse artiklist 13 konkreetselt, ei anna asjaolu, et dumpinguvastased meetmed on täiendavat laadi, esiteks alust arvata, et pärast dumpinguvastaste tollimaksude aegumist on keelatud vastu võtta määrust selle tollimaksu tagasiulatuvalt laiendamise kohta.

34. Nagu Euroopa Kohus märkis oma kohtuotsuses Paltrade[19], ilmneb algmääruse eesmärgist ja ülesehitusest, täpsemalt selle põhjendusest 19 ja artiklist 13, et lõplikku dumpinguvastast tollimaksu laiendav meede vaid täiendab algset õigusakti, millega see maks kehtestati[20]. Täiendamise põhimõte, mis reguleerib dumpinguvastaste tollimaksude laiendamise meetmete vastuvõtmist, tuleneb tegelikult otse kõrvalehoidmise määratlusest. Nimelt tuleneb algmääruse artikli 13 lõike 1 kolmandast lausest, et dumpinguvastase meetme olemasolu kuulub kõrvalehoidmise tunnuste hulka, sest see eeldab kolmandate riikide ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis ühelt poolt tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või muud majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja mis teiselt poolt ohustab selle tollimaksu parandavat mõju.

16 — Kohtujuristi kursiiv.

17 — Lõige 3.

18 — *Idem*. Kohtujuristi kursiiv.

19 — C-667/11, EU:C:2013:368.

20 — Punkt 28.

35. Täiendamise põhimõte annab seega tulemuseks ainult põhimeetme ja sellest kõrvalehoidmise vastase meetme vajaliku ajaliselt kooseksisteerimise, mille puhul ei saa teine pärast esimese aegumist edasi kesta. Seega ei tähenda see vajalik side põhimeetme ja kõrvalehoidmise vastase meetme vahel kuidagi, et otsus, millega antakse korraldus võtta teine, tehakse siis, kui esimene on kehtiv, kuivõrd algmäärusega, mis näeb ette võimaluse kohaldada kõrvalehoidmise vastast meedet tagasiulatuvalt pärast seda kuupäeva, millal muudeti impordi registreerimine kohustuslikuks, on lubatud kohaldada seda meedet algse meetme kohaldamise perioodil, isegi kui otsus tehakse ja avaldatakse pärast selle perioodi lõppu.

36. Teiseks, lähtumine seisukohast, et dumpinguvastase tollimaksu laiendamise määrust ei saa pärast selle tollimaksu aegumist vastu võtta, seaks ohtu kõrvalehoidmise tõkestamiseks võetud meetmetega taotletava tõhususe eesmärgi.

37. Nagu õigesti märgivad nõukogu ja komisjon, saaks nimelt dumpinguvastasest tollimaksust selle kohaldamise viimastel kuudel tahtlikult kõrvale hoida kõikidel juhtudel, kus võimaliku kõrvalehoidmise suhtes hiline uurimise algatamine muudaks laiendamismääruse vastuvõtmise enne selle tollimaksu aegumist ebatõenäoliseks.

38. Selles osas tuleb meelde tuletada, et olles sedastanud oma kohtuotsuses Paltrade [21], et dumpinguvastast tollimaksu laiendava määruse ainus eesmärk on tagada selle tõhusus ja vältida sellest kõrvalehoidmist [22], märkis Euroopa Kohus, et kõrvalehoidmise konkreetset konteksti arvestades on asjaomase impordi registreerimise kohustuse eesmärk üksnes laiendatud lõplike meetmete tõhususe tagamine, muutes võimalikuks tollimaksu tagasiulatuva kohaldamise, vältimaks seda, et kohaldatavad lõplikud meetmed kaotaks oma kasuliku mõju [23].

39. Ent olenemata sellest, mis kuupäeval dumpinguvastaste tollimaksude laiendamise määrus vastu võetakse, on sellise ajutise meetme eesmärk, mida kujutab endast impordi registreerimise kohustus, kõrvalehoidmise korral ikkagi säilitada võimalus kehtestada algsete dumpinguvastaste tollimaksude laiendamine tagasiulatuvalt, et vältida seda, et toimuva impordi mõju ei ohustaks nende tollimaksude parandavat mõju eelkõige kõrvalehoidmise uurimise ajal. Sellisel juhul on oluline märkida, et dumpinguvastane tollimaks ei ole ajas muutuva suurusega maks. See maks ei kustu kaugeltki selle kohaldamisajal järk-järgult, vaid jääb kuni aegumiseni kehtima. Ka APEX-i väide, et dumpinguvastaste meetmete puhtalt tagasiulatuva laiendamise eesmärk on mitte kaitsta kõrvalehoidmise vastase hilisema meetme parandavat mõju uurimise ajal, vaid see on üksnes impordiettevõtjate kasumi pealt kinnipeetav maks, on minu arvates alusetu. Isegi kui dumpinguvastaste tollimaksude laiendamine on otsustatud ainult mineviku kohta, on selle eesmärk ikkagi vältida selle tollimaksu neutraliseerimist kõrvalehoidmise toimingutega. Takistada kõnealust laiendamist tähendaks seega anda mitte just vastutustundlikele ettevõtjatele mugav viis, kuidas dumpinguvastasest tollimaksust selle kohaldamise viimastel kuudel ilma riskideta kõrvale hoida.

40. Täpsustan, et minu arvates ei saa kohtuotsuses Paltrade [24] esitatud sõnastusest, mille kohaselt on impordi registreerimise kohustuse eesmärk üksnes lõplike meetmete tõhususe tagamine [25], järeldada, et laiendamise määruse vastuvõtmise kuupäeval peaksid meetmed olema kohaldatavad tulevikus, mis keelaks dumpinguvastaste tollimaksude puhtalt tagasiulatuva laiendamise. Minu arvates hindas Euroopa Kohus olukorda, mis oli sel ajal, kui komisjon otsustas anda tolliasutustele korralduse import registreerida. Sel ajal on dumpinguvastane tollimaks, mille kohaldamisala saab laiendamismäärusega laiendada, juba kehtiv, samas kui selle tollimaksu laiendamise meedet ei olnud veel otsustatud ja seda „kohaldatakse" seega hiljem. See sõnastus kajastub muide otseselt algmääruse artikli 14 lõike 5

21 — C-667/11, EU:C:2013:368.
22 — Punkt 28.
23 — Punkt 29.
24 — C-667/11, EU:C:2013:368.
25 — Punkt 29.

sõnastuses, mille kohaselt võib komisjon kohustada importi registreerima, „et selle impordi suhtes saaks *edaspidi* alates registreerimise kuupäevast meetmeid *kohaldada*"[26]. Lõppkokkuvõttes väljendab nimetatud sõnastus vaid ilmselget. Kui ükski kaitsemeede ei osutu vajalikuks ja kui dumpinguvastane menetlus lõpetatakse ilma meetmeid kehtestamata, ei saa registreerimisnõude alla kuuluva impordi pealt ühtegi dumpinguvastast tollimaksu nõuda.

41. Kolmandaks, põhimõte, mille kohaselt kehtestamine ei kujuta endast sanktsiooni varasema käitumise eest, vaid kaitsemeedet dumpingust tuleneva ebaõiglase konkurentsi vastu, ei tähenda, et laiendatud dumpinguvastaste tollimaksude sissenõudmiseks registreerimisnõude alla kuuluva impordi pealt oleks vaja vastu võtta dumpinguvastaseid meetmeid edaspidiseks. Sellest põhimõttest, mis on sedastatud kohtuotsuses Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu[27], järeldas Euroopa Kohus ainult, et on vajalik, et uurimismenetlus viiakse läbi nii värske teabe põhjal kui võimalik, määramaks dumpinguvastased tollimaksud, mis oleksid kohased kaitsmaks ühenduse vastavat tootmisharu dumpingu eest[28]. Kuigi see mõjutab seega dumpinguvastasest tollimaksust võimaliku kõrvalehoidmise suhtes toimuva uurimise perioodi valikut, ei eelda nimetatud põhimõte siiski liidu institutsioonidele uurimise lõpule viimiseks ja vajaduse korral lõplike dumpinguvastaste tollimaksude laiendamiseks antud üheksakuulise maksimaalse tähtaja lühendamist.

42. Neljandaks ei tulene tõlgendus, mille kohaselt dumpinguvastast tollimaksu laiendavat määrust ei saa vastu võtta pärast selle tollimaksu aegumist, algmääruse artikli 11 lõigetes 2–4 ette nähtud läbivaatamismenetluse süstemaatilisest artikulatsioonist ja selle määruse artiklis 13 ette nähtud menetlusest võimaliku kõvalehoidmise suhtes.

43. Mõistagi võivad üldiselt tekkida algsete meetmete ja dumpinguvastaste meetmete vahel vastastikused toimed. Kui põhimeede ja kõrvalehoidmise vastane meede kehtivad, on põhimeetme kaotamise, muutmise või aegumise ettearvatavate tagajärgede mõistmiseks vaja arvesse võtta ka kõrvalehoidmise vastase meetme säilitamise või kaotamise ettearvatavaid tagajärgi[29]. Selline on muuseas liidu institutsioonides tavaliselt järgitav tava[30].

44. See stsenaarium ei ole siiski sama mis see, kui võimaliku kõrvalehoidmise uurimine on käimas, samas kui dumpinguvastane meede peatselt aegub.

26 — Kohtujuristi kursiiv.

27 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 91. Vt ka Üldkohtu otsused Brosmann Footwear (HK) jt *vs.* nõukogu (T-401/06, EU:T:2010:67, punkt 198); Zhejiang Aokang Shoes *vs.* nõukogu (T-407/06 ja T-408/06, EU:T:2010:68, punkt 155); Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory *vs.* nõukogu (T-409/06, EU:T:2010:69, punkt 157) ja Foshan City Nanhai Golden Step Industrial *vs.* nõukogu (T-410/06, EU:T:2010:70, punkt 133).

28 — Kohtuotsus Industrie des poudres sphériques *vs.* nõukogu (C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 92).

29 — Vt selle kohta Müller, W., Khan, N., ja Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, 2. trükk, Oxford University Press, 2009, nr 13.70, lk 597.

30 — Vt eelkõige nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 654/2008, millega pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit kumariini impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Indiast, Taist, Indoneesiast ja Malaisiast pärit kumariini impordi suhtes, olenemata sellest, kas see deklareeritakse pärinevana Indiast, Taist, Indoneesiast ja Malaisiast või mitte (ELT L 183, lk 1); nõukogu 27. jaanuari 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 102/2012, millega kehtestatakse pärast määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Hiina Rahvavabariigist ja Ukrainast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Marokost, Moldovast ja Korea Vabariigist lähetatud terastrosside ja -kaablite impordile, olenemata sellest, kas seda deklareeritakse nimetatud riikidest pärit impordina või mitte, ning lõpetatakse määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohase aegumise läbivaatamine Lõuna-Aafrikast pärit terastrosside ja -kaablite impordi suhtes (ELT L 36, lk 1), ja komisjoni 26. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/519, millega pärast määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Malaisiast lähetatud teatavate rauast või terasest kinnitusdetailide impordile, olenemata sellest, kas need deklareeritakse Malaisiast pärinevana või mitte (ELT L 82, lk 78). Viimati nimetatud rakendusmääruses, nagu ka määruses nr 654/2008, käsitatakse esinenud kõrvalehoidmise tuvastamist Hiinast pärineva impordi puhul dumpingu korduvuse tõenäosuse näitajana (vt rakendusmääruse 2015/519 põhjendus 54).

45. Kui lõpliku dumpinguvastase tollimaksu peatse aegumise korral võib meetme läbivaatamise menetluse algatada komisjoni algatusel või liidu tootjate taotlusel, kusjuures on täpsustatud, et sel juhul jääb selle tollimaksu kehtestanud meede kuni algmääruse artikli 11 lõike 2 kohaldamisel läbivaatamise tulemusteni jõusse, kui komisjon ei teosta oma läbivaatamisõigust, siis ei kaota liidu institutsioonid õigust laiendada kas või erandkorras tagasiulatuvalt kehtivat dumpinguvastast tollimaksu.

46. Tegelikkuses erinevad hinnangud, mida annavad liidu institutsioonid aeguva dumpinguvastase meetme läbivaatamise raames, hinnangutest, mida nad peavad andma sellest meetmest võimaliku kõrvalehoidmise suhtes uurimise algatamise korral.

47. Algmääruse artikli 11 lõike 2 esimese lõigu kohaselt on dumpinguvastast meedet säilitada pärast kuupäeva, millal see normaalselt aeguks, võimalik vaid siis, kui läbivaatamisel on tõendatud seos ühelt poolt dumpinguvastase meetme aegumise ning teiselt poolt dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise vahel.

48. Hindamine, mille teostab komisjon läbivaatamise raames, põhineb mitte üksnes olukorra arengu tagasivaataval analüüsil alates lõpliku esialgse meetme kehtestamisest, vaid ka „olukorra võimaliku arengu tulevikku suunatud analüüsil alates läbivaatamismeetme võtmisest, et hinnata lõpliku meetme kehtetuks tunnistamise või muutmise tõenäolist mõju”[31]. Dumpinguvastase meetme säilitamine sõltub seega selle aegumise tagajärgede hindamisest.

49. Seevastu dumpinguvastasest tollimaksust võimaliku kõrvalehoidmise uurimine ei hõlma tingimata tulevikku suunatud mõõdet, sest oluline ei ole kindlaks määrata mitte dumpingu või kahju jätkumise või kordumise tõenäosus sellise dumpinguvastase meetme aegumise korral, millest on kõrvale hoidutud, vaid sellest meetmest nimelt toodete kokkupanemise toimingutega tegeliku kõrvalehoidmise tegelikkus.

50. Kuna vajadust esialgsed dumpinguvastased meetmed säilitada ja vajadust neid seejärel pärast nendest kõrvalehoidmist laiendada hinnatakse eraldi, on komisjonil vastuvaidlematult õigus eri ajaperioodidel arvestada, et tal ei ole tõendeid selleks, et kindlaks määrata, et kehtiva dumpinguvastase meetme aegumine soodustaks dumpingu ja kahju jätkumist või kordumist, ning et tal on seevastu piisavad tõendid, mis näitavad, et sellest meetmest on kõrvale hoitud.

51. Viiendaks, keelata dumpinguvastast tollimaksu laiendava määruse vastuvõtmine pärast selle tollimaksu aegumist, kuigi on tuvastatud kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine, ei ole minu arvates vastavuses hea halduse põhimõtte nõuetega. Nimelt ei oleks menetluslike õiguste andmisele kaebajale, kes palub kõrvalehoidmise peale kaevates komisjonil algatada uurimine, sugugi mõtet, kui selle uurimise tulemusel, mis on ometi läbi viidud algmääruses antud tähtaja sees, ei saaks liidu institutsioonid, isegi juhul, kui nad tuvastavad kõrvalehoidmise esinemise, mis näitab, et kaebus on põhjendatud, võtta mingeid meetmeid nende tõkestamiseks.

52. Põhikohtuasjas kehtestati määrusega nr 1458/2007 kuni 13. detsembrini 2012 lõplik dumpinguvastane tollimaks asjaomaste Hiinast pärinevate toodete impordile. 25. juunil 2012, see tähendab enne selle meetme aegumist kehtestas määrus nr 548/2012, millega algatati uurimine võimaliku kõrvalehoidmise suhtes, Vietnamist lähetatud asjaomaste toodete registreerimise nõude.

53. Pärast kõrvalehoidmise esinemise kindlaksmääramist nägi vaidlusalune määrus, mis võeti vastu 18. märtsil 2013, ette määrusega nr 1458/2007 kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu laiendamise asjaomaste Vietnamist lähetatud toodete impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud sellest riigist pärinevana või mitte.

31 — Vt kohtuotsus Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 55).

54. Kõrvalehoidmise suhtes algatati uurimine ühe liidu tootja taotluse alusel, mis esitati 17. aprillil 2012 ehk enne teatavate dumpinguvastaste meetmete eeloleva aegumise teate avaldamist 1. mail 2012. See käsitles ajavahemikku 1. jaanuarist 2008 kuni 31. märtsini 2012.

55. Kui vaidlusalune määrus oleks tulnud vastu võtta enne esialgse meetme aegumist, see tähendab enne 13. detsembrit 2012, oleks komisjon tingimata pidanud oma uurimise lõpetama algmääruse artikli 13 lõikes 3 ette nähtud üheksakuulisest tähtajast lühema ajaga. Veelgi enam, arvata, et seda määrust oleks saanud õigusega vastu võtta kuni 13. detsembrini 2012, enne kesköödd, ja mitte hilisemal kuupäeval, kuigi selle üheksakuulise tähtaja sees, ei ole minu arvates sugugi loogiline ja järjekindel. Kas seega lihtsalt asjaolu, et meede on veel kas või hetkekski kohaldatav, muudaks laiendamismääruse vastuvõtmise õiguspäraseks, mis muutuks seevastu alates 14. detsembrist 2012 kell 00:00 õigusvastaseks? Kas tuleks minna kaugemale ja nõuda, et nõukogu võtaks vastu dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuva laiendamise meetme miinimumtähtajal enne nende tollimaksude aegumist? Kas tuleks minna veel kaugemale ja, kuigi tegemist on minevikus tuvastatud kõrvalehoidmise tõkestamisega, seada dumpinguvastase meetme tagasiulatuva laiendamise tingimuseks selle säilitamine tulevikus, pärast läbivaatamist? Sellise tähtaja või sellise esialgse meetme jätkamise nõude kehtestamine kohtulikult tähendaks algmäärusesse selliste tingimuste lisamist, mida see ilmselgelt ei sisalda. See määrus ei kohusta ka liidu institutsioone selles konkreetses stsenaariumis, kus kõrvalehoidmise määratlusele vastav tava on välja kujunenud enne dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise aja lõppu, hindama seda tava, algatades pigem uue dumpinguvastase menetluse kui järgima nimetatud määruse artiklis 13 selleks spetsiaalselt ette nähtud menetlust.

56. Need on põhjused, miks ma olen seisukohal, et esimesest eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud küsimusest ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada vaidlusaluse määruse kehtivust.

IV. **Ettepanek**

57. Esitatud kaalutlusi arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata Finanzgericht Hamburgi esitatud esimesele küsimusele, et selle küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada nõukogu 18. märtsi 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 260/2013 (millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 1458/2007 Hiina Rahvavabariigist pärit gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist lähetatud gaasitoitega ühekordselt täidetavate tulekiviga taskutulemasinate impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist pärinevana või mitte) kehtivust.